Harhaoppien invaasio: tarkastelu Bill Johnsonista

Olen kauan kokenut tarvetta paremmin informoida

siitä, kuka amerikkalainen julistaja Bill Johnson on ja mitä hän edustaa. Hän on nimittäin hyvin suosittu julistaja Ruotsissa, etenkin nuorten keskuudessa. Bill Johnson on useita kertoja vaikuttanut Ruotsissa eri konferensseissa, joita on järjestänyt New Wine (Uusi Viini) ym. Mutta siitä huolimatta hän on julistaja, jolla on monta hyvin vaarallista harhaoppia!

10. – 13. elokuuta 2011 Bill Johnson oli pääpuhuja Randy Clarkin kanssa (hänen, joka yhdessä John Arnottin kanssa aloitti ”Toronton herätyksen”) ” Healing Schoolissa” (Parantumisen koulussa) Malmössä (voiko parantumista opetella koulussa?!?) Tämä parantumiskoulu järjestettiin myös New Wine:n toimesta ja se pidettiin Europaporten – paikassa. Kymmenen paikallisseurakuntaa Öresundin alueella oli mukana järjestelyissä. Bill Johnsonilla on myös oma kirkkonsa USA:ssa, jonka nimi on Bethel Church. Siellä on myös hyvin vierailtu raamattukoulu. Jos nyt sitten esiintyi merkkejä ja ihmeitä tässä parantumiskoulussa, niin siinä ei ole mitään ihmettelemistä. Mutta nämä eivät ole mikään tae siitä, että se mitä tuotiin esiin, oli aitoa. Yhteisöt, julistajat ja opit pitää arvioida Raamatun opetuksen valossa eikä sen, mitä ihminen kokee. Emme saa olla sokeita Jeesuksen sanoille:

> Mark. 13:22: " Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee ja he tekevät **tunnustekoja ja ihmeitä**eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut."

Sen jälkeen kun Johnson itse sai kokea nk. Toronton herätyksen vuonna 1995, hän muutti kokonaan suhtautumisensa toimintaansa. Sen jälkeen hänen opetuksensa

ja se mitä hän välittää, on tunnettu samasta hengellisyydestä kuin se, mitä Toronto-herätys on levittänyt suureen osaan maailmaan. Tätä hengellisyyttä Johnson on hienosäätänyt ja kehittänyt yhdessä muiden tunnettujen julistajien kanssa liikkeen sisällä.

Yksi kaikkein vakavimmista asioista maailmanlaajuisessa kristikunnassa tänä päivänä on apostolinen liike, jonka kärkenä on yliapostoli C. Peter Wagner. Tätä liikettä voidaan parhaiten kuvata yhtenä muotona New Age – kristillisyyttä. Yksi tämän liikkeen apostoleista on juuri Bill Johnson. Monet eivät ymmärrä, että Bill Johnson on tärkeä osa siinä, jota minulla on tapana kutsua ” Myöhemmän Sateen – perheeksi” tuoden mukanaan kaiken, mitä hänellä on. Bill Johnson tekee yhteistyötä sellaisten julistajien kuin John Arnott, Todd Bentley, Rick Joyner ja monet muut, kanssa Myöhemmän Sateen – perheessä. Bill Johnsonin Bethel Church:issa (-kirkossa) esiintyy tarkalleen samoja kundaliinityyppisiä manifestaatioita, joita ennen kaikkea yhdistetään Torontoon, Pensacolaan/Brownsvilleen ja Lakelandiin.

Kesällä 2008 yliapostoli Peter Wagner vihki Todd Bentleyn Lakelandissa apostoliksi. Bill Johnson otti osaa tähän vihkimykseen rukouksin ja esirukouksin. Voit nähdä jotain tästä tapahtumasta alla olevan linkin kautta. John Arnott, Rick Joyner ym. olivat myös mukana näyttämöllä ja esirukouksessa.

Bill Johnson tekee yhteistyötä nyt myös suoraan Rick Joynerin ja Todd Bentleyn kanssa sen jälkeen, kun Joyner ”valtuutti” Todd Bentleyn toimintaan tämän uskottomuuden, avioeron ja uuden avioliiton ym. jälkeen.

Jokin aika sitten seisoin kädessäni Bill Johnsonin kirja ”Kun taivas tunkeutuu esiin”. Mietin ostanko sen tehdäkseni läpivalaisun hänen opeistaan. Mutta silloin tunsin, etten jaksanut eikä minulla ollut aikaa siihen. Nyt kävi sen sijaan niin, että pastori Bernt Isaksson kotisivullaan julkaisi englannin kielestä käännetyn ja hyvän analyysin Bill Johnsonin eniten luetusta kirjasta ja opeista. Julkaisen tämän artikkelin tässäkin saadaksemme niin hyvän levityksen kuin mahdollista. Alkuperäisartikkelin on kirjoittanut Bob DeWaay. Tekstin otsikkoon ” Virheiden invaasio: katsaus Bill Johnsonista – When Heaven invades earth”.

Tässä alla katselemme siis sitä, mitä Bill Johnson itse opettaa, suoraan hänen kirjastaan. Hänen omasta julistuksestaan käsin voimme parhaiten ymmärtää, onko hän väärä vai aito profeetta/julistaja.

Haluan antaa myös vinkin yhdestä **todistuksesta**, jonka eräs nainen kirjoitti. Hän oli hypännyt pois tästä väärästä kristillisyydestä ja kokenut vapautuksen, jonka

löydät ruotsiksi seuraavasta linkistä.

/Lennart

Käännös suomeksi/Översättning till finska Sylvi Hänninen

”Harhaoppien invaasio: tarkastelu Bill Johnson ”Kun taivaan valtakunta tunkeutuu esiin”

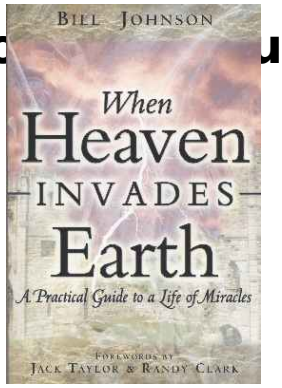

Bill Johnson on kotoisin Reddinginstä, Kaliforniasta ja hänestä on tullut suosittu julistaja ” Merkit ja ihmeet – liikkessä”. Hänen kirjansa *When Heaven Invades Earth (Kun taivas/taivaan valtakunta tunkeutuu esiin)* paljastaa hänen perustanaan käyttämänsä teologian.

Johnson uskoo, että on tulossa valtava herätys lopun aikoina, jonka saattaa alkuun ”Eliaan sukupolvi [1] (ajatus harhaoppisesta Myöhempi Sade -liikkeestä) joka nousee korkeammalle kaikkia muita kristittyjen sukupolvia verrattuna heidän kykyynsä tehdä suuria ihmetekoja. Johnson väittää seuraavaa itsestään ja kollegoistaan:

> ”Meillä tulee olemaan Eliaan voitelu, kun valmistamme Herran paluuta samalla tavoin kuin Johannes Kastajalla oli Eliaan voitelu ja hän valmisti kansaa Herran tulolle” (Johnson: 184) [2].

Se, mitä tässä sanotaan, on, että nämä elitistit tulevat aloittamaan valtavan herätyksen suurempine merkkeine ja ihmeineen kuin mitä Jeesus teki. Tämä ihmeitten eksplosio heidän mukaansa tulee tuomaan esiin valtavan herätyksen ennen Kristuksen takaisintuloa. Johnson väittää:

> ”Elän herätykselle, joka on ilmestymässä ja luulen, että se tulee olemaan parempi kuin kaikki aikaisemmat herätykset yhteensä ja tulee tuomaan enemmän kuin miljardi ihmistä Valtakuntaan” (Johnson: 23)

Perustava hypoteesi on, että Jumala aina haluaa tehdä ylitsevuotavia ja merkillisiä ihmeitä, mutta että Häntä estää seurakunnan pelko ja epäusko. Jumala odottaa erityisesti voideltujen ja valaistujen kristittyjen esiintuloa, jotka tulevat tekemään mahdolliseksi Hänelle lopultakin saada aikaan taivaan invaasio maan päälle ennen Kristuksen paluuta. Se on ydinajatus Johnsonin otsikossa. Hänen alaotsikkonsa on *Käytännöllinen opas elää ihmeissä.* Sen mukaan voi kuka kristitty tahansa, oikein informoituna, innokkaana, toiveikkaana, hurskaana, uskoa ja voitelua omaavana ”tehdä yliluonnollisesta luonnollista” (Johnson: 133).

Tässä artikkelissa tulen Johnsonin kirjasta osoittamaan sen, että hän on poikennut puhdasoppisesta kristillisestä opetuksesta monella vakavalla tavalla. Hän opettaa harhaoppista kenosis-oppia Kristuksesta. Hän kieltää uskonpuhdistuksen periaatteen *Sola Scriptura* (Yksin Kirjoitukset). Hän syleilee pietismiä, elitismiä, subjektivismia, fideismiä, herravaltateologiaa ja monia muita harhaoppeja. Haluan väittää, että hänen olettamansa herätys lopun aikoina on todellakin lopun aikojen luopumusta.

Kuinka tuodaan esiin harhaoppia (heresiaa)

Kun luin Johnsonin kirjan, kiinnitin huomiota niihin eri harhaoppeihin siinä yksi oppi kerrallaan Prosessin lopussa oli suurin määrä käytetyistä sanoista otsikon ”antiskolastinen asenne” alla. Johnson on aivan kokonaan sitä tieteellistä tarkkuutta vastaan, joka perustuu terveeseen eksegeesiin (tulkintaan) Kirjoituksista. Hänelle sellainen opiskelu tarkoittaa todennäköisesti sitä, että uskovaa viedään orjuuteen ja hengelliseen kuolemaan. Valitettavasti tämä asenne on kyllä laajalle levinnyt päivän evankelisessa kristillisyydessä, mutta Johnson on suhteellisen karkea hyljätessään tieteellisen tarkkuuden. Johnson korostaa:

> ”Vuosikymmenten aikana Kirkko on tehnyt itsensä syypääksi luomaan oppeja, jotta vanhurskaat voimansa puutteessa…” (Johnson: 116)

On vaikeaa kuvitella, mitään ”ongelmaa”, jota vastaan hän reagoi, kun useimmat meidän evankelisista koulutusinstituuteista omistautuvat postmoderniin mystiikkaan sankareinaan sellaiset mystikot kuin Dallas Willard ja Richard Foster.

On erittäin vaikeaa löytää raamattukoulua tai seminaaria, joka ei toisi esiin ”hengellistä formaatiota” (hengellinen muovaus), mikä on vain fantastinen termi roomalaiskatoliselle mystisismille. Mutta Johnson tuomitsee opin esiintulon. Myöhemmin tulemme näkemään, kuinka halukas hän poikkeamaan puhdasoppisesta opista.

Pakokeinonaan hän käyttää usein väärinkäytettyä katkelmaa, joka edistää hänen anti-skolastistista asennettaan:

> ”Voimaton Sana on *kirjain*, ei *Henki*. Ja me tiedämme kaikki, että ”Kirjain kuolettaa, mutta Henki antaa elämän’ ” (Johnson: 116)

Tällä Paavalin kirjoittaman lauseen merkityksen vääristelyllä 2. Korinttolaiskirjeestä 3:6 on pitkä käyttöhistoria edistämään subjektivismia ja mystiikkaa. Väärä sisältö on, että Raamatun opiskelu tulee tappamaan sinut hengellisesti. Asiayhteys osoittaa, että Paavali puhui kirjaimista, jotka ovat kiveen kirjoitetut (jae 3), mikä tarkoittaa Jumalan Kymmentä Käskyä. Paavali selittää, kuinka laki ”tappaa” Roomalaiskirjeessä 7:5,6. Se tappaa meidän syntisten intohimojemme perusteella ja tämän se tuo esille, eikä sitä, että se tappaisi meidät, kun opiskelemme, mitä se tarkoittaa. [3].

Esimerkiksi onko lauseella ” sinun ei pidä varastaa” joku salainen, mystinen merkitys, jonka voivat määritellä tietyt eliitti-ihmiset subjektiivisine hengellisine olettamuksineen vai tarkoittaako se niitä sanoja, joita siinä on? Se tarkoittaa sitä, mitä se sanoo. Mutta että todella elää ihmisenä, joka on vapautettu synnistä varastaa, tarvitsemme Jumalan armoa, joka tulee evankeliumin kautta. Toisessa Korinttolaiskirjeessä 3 Paavali puhuu niistä, joilla on Laki, mutta jotka hylkäävät Kristuksen. **Bill Johnson varoittaa kristittyjä, että Raamatun opiskelu tulee tappamaan heidät**. Näin tehdessään hän käyttää väärin katkelmaa ja vähentää Kirjoitusten arvoa lukijoidensa mielissä.

Johnson varoittaa ”voimattomasta Sanasta”. Ainoa tapa, jolla Jumalan Sana on voimaton, on, jos me kieltäydymme uskomasta ja tottelemasta sitä. On väärin ja hävytöntä Herran laumaa kohtaan olettaa, että Johnsonin kaltaisilla ihmisillä, jotka kieltäytyvät saamasta opetusta totuudesta, mutta arvostavat merkkejä ja ihmeitä, on ”voimaa”, kun taas ne, jotka rakastavat ja uskovat Jumalan Sanaa, ovat voimattomia. On helppoa nähdä, mihin Johnson johtaa hyökkäystään kristillistä tieteellistä tarkkuutta vastaan:

> ”Niillä, jotka tuntevat itsensä turvatuiksi Kirjoituksiin kohdistuvan älyllisen otteensa takia, on väärä varmuuden tunne. Ei kellään meistä ole täyttä käsitystä Kirjoituksista, mutta kaikilla meillä on Pyhä Henki. Hän on meidän yhteinen nimittäjämme, joka aina tulee johtamaan meitä totuudessa. Mutta häntä seurataksemme meidän täytyy olla halukkaita seuraamaan ilman karttaa – menemään sen ulkopuolelle, minkä tiedämme.” (Johnson: 76).

Seuraavassa osassa tulemme näkemään aivan eksaktisti sen, missä Johnson on mennyt ”pois kartalta” ja mihin hän haluaa viedä meidät. Väittämä, että emme voi tuntea Kirjoituksia, mutta voimme tietää, mitä Pyhä Henki sanoo toisella tavalla, on absurdi. Raamattu korostaa, että Kirjoitukset *ovat* Pyhä Henki, joka puhuu seurakunnalle. Pyhä Henki inspiroi Kirjoitukset. Me ymmärrämme Raamattua, kun käytämme älykkyyttämme.

Johnsonin käsitys on käyttää Pyhän Hengen persoonaa selityksenä kumota Raamatun tieteellinen opiskelu epämääräisten, subjektiivisten uskonnollisten kokemusten eduksi. Edelleen hän mustamaalaa Raamattua:

> ”Mutta todellisuudessa Raamattu on suljettu kirja. Mitä ikinä saankin Sanasta ilman Jumalaa, ei tule muuttamaan minun elämääni. Se on suljettu, että vakuuttuisin siitä, että olen jatkuvasti riippuvainen Pyhästä Hengestä.” (Johnson: 93)

Hänen oppirakennelmansa ovat vääriä. Raamattu on se Pyhä Henki, joka puhuu meille ja sen voima ei ole riippuvainen siitä, että me käytämme uskonnollisia kokemuksia päästäksemme pois sen rajoista. Elämää muuttavan voiman puute riippuu epäuskosta, ei Kirjoitusten merkityksestä, kun se ymmärretään oikein Mutta Johnson korostaa, että Pyhä Henki johtaa meitä pois kartalta. Sillä tavalla hän mustamaalaa *Sola Scripturaa* (yksin Kirjoituksia).

Järjettömyys Johnsonin päätelmissä on sitä luokkaa, että minusta tulee ihmettelevä, kuinka monet antautuvat sen petokseen. Esimerkiksi väittämä, että Pyhä Henki johtaa meidät totuuteen (minkä Hän tekee Kirjoitusten kautta) erilaisten subjektiivisten metodien kautta, jotka menevät ”kartan ulkopuolelle” ja ”älyllisen käsittämisen” tuolle puolelle, on epärehellinen. He, jotka matkustavat kartan ulkopuolelle, ovat matkalla jonnekin Jos he ovat saaneet suoraa tietoa Hengeltä siitä, mihin he uskovat olevansa matkalla ja sitten sitä seuraavat, silloinhan he myös käyttävät älyään. Subjektiivinen tieto henkimaailmasta täytyy rekisteröidä jonkun mielessä, jotta voidaan toimia tiedosta käsin. Jos siis äly on

jotain huonoa, kun mietiskellään Kirjoituksia, miksi sitten on jotenkin hienoa, kun päätellään, mitä subjektiivisia olettamuksia täytyy seurata? Mutta Johnson varoittaa:

> ”Kirkko on aivan liian usein elänyt suhtautuen Kirjoituksiin älyn kautta, tyhjentäen Pyhän Hengen vaikutuksen.”

Tämä väärä dilemma (toisin sanoen joko äly tai Henki) houkuttelee hänen lukijansa uskomaan, että heidän ollessaan tulta täynnä olevissa, sen kaltaisissa kokouksissa, joita Johnson edistää, Henki on liikkeellä. Jos he sitä vastoin tarkasti tutkisivat Jumalan yhden ainoan kerran ilmestynyttä Sanaa, he juuttuisivat ”voimattomaan” tilanteeseen (Johnson: 76).

Viemällä pois lukijoita tarkasta Raamatun tutkimisesta, tieteellisestä tarkkuudesta ja järjen käyttämisestä Johnson riisuu lukijansa aseista siihen määrään saakka, jossa he ovat vastaanottavaisia sellaisille harhaopeille, joita hän opettaa:

> ”Reaktio harhaoppiin tuottaa usein harhaoppeja” (Johnson: 51)

Jos tämä on totta, miksi Paavali kirjoitti Galatalaiskirjeessä, Kolossalaiskirjeessä ja muissa epistoloissaan korjaamaan virheitä? Johnson kerskuu siitä, että hän ei lue niiden ihmisten kirjoja, jotka eivät ole samaa mieltä hänen kanssaan hänen versiostaan herätyksestä. Hän väheksyy perusteellista opiskelua tai mitätöi tieteellisen opiskelun arvon. Hän sanoo:

> ”Juuri rukouksen ilmapiirissä me opimme sellaista, joka ylittää paljon sen, mitä ymmärryksemme voi käsittää” (Johnson: 44)

Tämä lausuma muistuttaa minua siitä, että luin yhden New Agea kannattavalta, että meidän pitäisi pohdiskella ”taputtavan käden ääntä” Kuinka me opimme asioita ilman, että ne ikinä rekisteröityvät meidän mieliimme? Luultavasti subjektiivisten, uskonnollisten tunteiden kautta, jotka jäävät määrittelemättömiksi. Sellaisten tunteiden kautta tuntevat ihmiset Dalai Lama – tyyppisten ihmisten olevan lähellä Jumalaa. Mutta OVATKO he sitä?

Johnson menee ”Kartan ulkopuolelle” opettamalla väärää kristologiaa

Bill Johnson hyväksyy opin, joka sanoo, että maan päällisen palveluksensa aikana Jeesus toimi vain ihmisenä eikä Jumalana Johnson väittää Kristuksen riisuneen pois jumaluutensa. Johnson sanoo:

> ”Hän teki *ihmeitä ja merkkejä* ihmisenä oikeassa suhteessa Jumalaan… ei Jumalana. Jos hän teki ihmeitä sen perusteella, että hän oli Jumala, olisivat ne olleet meille saavuttamattomia” (Johnson: 29; kursiivilla alkuperäistekstissä)

Johnsonin teologia edellyttää, että kristityt tekevät suurempia ihmeitä kuin Jeesus. Jos Jeesuksen jumaluudella oli mitään vaikutusta hänen mahtaviin tekoihinsa, silloin voisimme uskoa, että me emme voisi tehdä samaa asiaa (ja näin oikeutetusti). Niin Johnson hyväksyy sen, mitä kutsutaan *kenosis* – harhaopiksi – sen, että Jeesus riisui pois jumalallisen luonteensa. Hän kirjoittaa eräässä toisessa paikassa:

> ”Hän riisui jumalallisuutensa, kun hän halusi suorittaa tehtävänsä, jonka Isä oli antanut hänelle … (Johnson: 79)

Johnsonin prioriteetti, että uskovan täytyy voida tehdä merkkejä ja ihmeitä, saa hänet tekemään monia lausumia, jotka tekevät eron meidän ja Kristuksen välillä sotkuiseksi ja siten pienentävät Kristuksen ainutlaatuisuutta:

> ”Jotta meistä tulisi kaikkea sitä, mitä Jumala oli ajatellut, täytyy meidän muistaa, että Jeesuksen elämä oli mallil siitä, miksi ihmiskunta voi tulla, jos me olisimme oikeassa suhteessa Isään.” (Johnson: 138)

Raamatun kirjoittajat korostivat tämän asian vastakohtaa, että Kristus oli Luoja (katso Johannes 1:3, Heprealaiskirje 1:2). Ääni taivaasta vahvisti, että Jeesus oli ainoa Jumalan poika (Markus 9:7). Jeesuksen jumaluus vahvistettiin monessa kohden evankeliumeissa. Evankeliumien kirjoittajat käyttivät Jeesuksen mahtavia tekoja todistamaan hänen jumaluuttaan. Jos Johnson on oikeassa ja Jeesus olisi riisunut pois jumaluutensa, osoittaisivat valtavat teot vain sen, että Jeesus oppi sen, mitä kuka tahansa voi oppia, jos hänellä olisi oikea usko ja suhde Jumalaan. Sen kautta tulisivat evankeliumien esiin tuomat asiat kyseenalaisiksi. Jeesus ei olisi enää ainutlaatuinen vaan ainoastaan erityisen valaistunut, joka saattoi kulkea edelläkävijänä monelle samanlaiselle tulevaisuudessa Sillä tavoin meillä on New Age – Kristus Raamatun Kristuksen sijaan.

Jos Johnson on oikeassa ja me voimme tehdä suurempia tekoja kuin Jeesus (perustuen hänen väärään tulkintaansa Johanneksen evankeliumista 14:12, Johnso:136), silloin voisi kenellä tahansa meistä, joka tekisi suurempia tekoja kuin hän, olla vielä suurempi syy tehdä itsensä muiden uskon ja rukouksen kohteeksi (4). Apologeetit (uskon puolustajat), jotka viittaavat Jeesuksen elämään ja ihmeisiin todisteina hänen jumaluudestaan, tulisivat arvottomiksi, koska muut voisivat tehdä samoin.

Kenosis- oppi perustuu Filippiläiskirjeen 2:7 väärinkäyttöön.Siinä Paavali sanoo, että Jeesus tyhjensi itsensä. Väärät opettajat korostavat, että Jeesus ”tyhjensi” itsensä jumaluudesta ja tuli vain ihmiseksi inkarnaation alaisuuteen.Tämä väittämä on saman merkityksinen Kristuksen jumaluuden suoran kieltämisen kanssa Tämän tärkeän aiheen ihmiset kuten Johnson missaavat. He hyökkäävät kristillistä tieteellistä tarkkuutta vastaan. Johnsonin Kristuksen jumaluuden kieltäminen tämän maanpäällisen palvelustehtävän aikana onh sama kuin harhaoppinen Uskonliikkeen esiintuoma Jeesuksen jumaluuden kieltäminen silloin, kun hän kuoli ristillä. He korostavat, että hän menetti jumaluutensa ja häntä kiusattiin helvetissä ihmisenä. Molemmat kieltämiset ovat silkkaa harhaoppia. Anna minun selittää, miksi.

Tositeistinen ymmärrys jumaluudesta käsittää tietyt tarpeelliset määritelmät. Kaikkein perustavin määritelmä on ”ikuinen, ei-ehdollinen olemassaolo”. ”Syy siihen, että sellainen määritelmä on elintärkeä kristitylle teologialle, on se, että erotetaan Jumala niin kuin hän on ilmentänyt itseään Kirjoituksissa muista jumalista. Raamatun Jumala on ainutlaatuinen:”*Sinä olet itse saanut nähdä sen, että tietäisit, että HERRA on Jumala: Eikä muuta jumalaa ole kuin hän (5. Moos. 4:35)* Tosi Jumala on ikuinen, ja hän loi maailman tyhjästä. Kaikki väärät jumalat ovat luotuja (jos niillä on olemassaolon asemaa) eivätkä ne siten ole ikuisia. Profeetta kirjoitti: ”*Sanokaa siis niille: Ne jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta ja maata, hävitetään maan päältä eikä niitä enää ole taivaan alla (Jeremia 10:11). Uusi Testamentti korostaa, että Jeesus on Luoja* todetakseen hänen *tosi jumaluutensa*.

Ei – ehdollinen on seuraus Jumalan ikuisesta olemassaolosta. Jos Jumala oli olemassa ikuisuudessa ennen kuin mitään muuta oli olemassa, ei ole olemassa mitään Jumalan ulkopuolella, joka olisi voinut aikaansaada hänen olemassaolonsa. Tämä tarkoittaa sitä, että Jumala Jumalana ei ole riippuvainen mistään, mikä on hänen itsensä ulkopuolella. Tämä on tärkeää, koska Bill Johnsonin kristologia on Kristuksen jumaluutta ehdollisena. Se katoaa inkarnaatiossa tullakseen taas takaisin myöhemmin. Se, joka tulee ja menee, ei ole ikuista ja ehdotonta (ei-

ehdollista). Tämä on sama kohtalokas harhaoppi, joka on Uskonliikkeen harhaopissa ja vastaavissa, toisissa sellaisissa harhaopeissa, jotka tuomittiin kirkkohistoriassa. Harhaoppinen Arius oli tunnettu siitä, että hän on sanonut Kristuksesta ” Oli aika, jolloin hän ei ollut olemassa.” Erilaiset kristologiset harhaopit hylättiin varhaisissa kirkkokonsiileissa ja Chalcedonin määritelmä (451) on voimassaoleva määritelmä, joka perustuu Kirjoitusten todelliseen opetukseen.[5]

Mitä tällä on tekemistä Bill Johnsonin ja *kenosiksen* kanssa? Jos Jeesuksen jumaluus voidaan laittaa sivuun, se ei koskaan ollut aitoa jumaluutta. Jumaluus ei ole attribuutti, joka tulee ja menee. Se *on* tai se *ei ole*. Jos se menetetään ja sitten saadaan takaisin, se on ehdollinen ja jos se on ehdolllinen, silloin se ei ole aitoa jumaluutta. Kaikki, mikä on pienempää, johtaa kaikenlaisiin harhaoppeihin, kultteihin ja New Age – opetukseen. Jos jumaluus voidaan voittaa, voi luodulla ihmisellä olla mahdollisuus saavuttaa se. Raamattu kieltää tämän. Sitä paitsi, jos jumaluus voidaan laittaa sivuun, ei se ole jumaluutta. R.C. Sproul julistaa:

> ”Jos Jumala laittoi sivuun yhden attribuuteistaan, jos muuttumaton käy läpi mutaation, jos loputon yhtäkkiä lakkaa olemasta loputon, se olisi universumin loppu. Jumala ei voi lakata olemasta Jumala ja olla edelleen Jumala. Niin emme voi puhua oikealla tavalla Jumalasta, että hän laittaa sivuun jumaluutensa ottaakseen päällensä ihmisyyden.” [6]

Jos Jeesus laittoi sivuun jumaluuden, on se todiste siitä, että hänellä ei koskaan ollut aitoa jumaluutta. Siten Johnsonin oppi *itse asiassa* on Kristuksen jumaluuden kieltävä. Kristologinen harhaoppi on harhaoppi. Ja piste! Joten mitä tarkoittaa Filippiläiskirjeen jae 2:7 siitä, että Jeesus tyhjensi itsensä? Vastaus ei ole jumaluus, mikä on iankaikkista eikä sitä voida vaarantaa, vaan jumalalliset oikeudet. Paavalin kohta käsitteli Kristuksen nöyryyttä, jota meidän tulee yrittää jäljitellä, ei hänen ontologista (olevaista) asemaansa Jumalana. Sproul selittää:

> ”Minä uskon, että Filippiläiskirjeen toisen luvun asiayhteys selittää erittäin selvästi, että se, mitä hän tyhjensi itsestään, ei ollut hänen jumaluutensa, ei myöskään hänen jumalalliset attribuutit, vaan hänen oikeutensa – hänen kirkkautensa ja hänen etuoikeutensa. Hän vapaaehtoisesti kätki kirkkautensa tämän inhimillisen luonteen verhon taakse, johon hän pukeutui. Ei ole niin, että jumalallinen luonne lakkaa olemasta jumalallinen tullakseen inhimilliseksi. Muuttuessa, esimerkiksi (Matteus 17:1 -13) näemme näkymättömän jumalallisen luonteen

murtautuvan esiin ja tulevan näkyväiseksi ja Jeesuksen muuttuvan opetuslastensa silmien edessä” [7]

Todellinen oppi Kristuksesta on, että inkarnaatiossa hän otti päälleen ihmisluonteen, ei se, että hän laittoi sivuun jumalallisuutensa. Inkarnoitunut Kristus on täysin ihminen ja täysin Jumala. Teologiassa tätä kutsutaan hypostaattiseksi yhteydeksi. **Johnson korostaa, että Pyhä Henki on johtanut hänet ”kartan ulkopuolelle”**. Olen samaa mieltä siitä, että Johnson todellakin on ”kartan ulkopuolella”. Kartta kristityille on Pyhän Hengen inspiroimat Kirjoitukset. Meidän oppimme pitää tulla Raamatusta (2. Tim. 3:16). Kartta osoittaa rajalinjat ja kun me ne ylitämme, emme ole vain eksyksissä, vaan me olemme jumalattomassa harhaopissa. Pyhä Henki ei johda Jumalan kansaa sen kartan ulkopuolelle, jonka hän on meille antanut, kerta kaikkiaan..

Joten Johnson antaa meille kaksinkertaisen knock out – iskun. Ensin hän varoittaa meitä siitä, että tieteellinen tarkkuus ja tieteellinen Raamatun opiskelu on riski ja johtaa hengelliseen kuolemaan. Sitten hän esittelee harhaopin, jota hänen kannattajillaan ei ole resursseja erottaa, koska heidät on peloteltu pois tärkeistä erottelutyökaluista. Juuri näin täydelliset liikkeet poikkeavat kristillisestä puhdasoppisuudesta ja hukkuvat teologiseen perikatoon. *Kenosis* – harhaoppi on tuomittava harhaoppi ja on yhtä räikeä kuin ariaaninen harhaoppi, mikä on edelleen elossa modernina aikana esimerkiksi Jehovan Todistajissa. Kristologinen harhaoppisuus ei ole apu Pyhän Hengen työlle kuten Johnson korostaa vaan se murehduttaa Pyhää Henkeä.

Luultavasti Johnsonin tuhansilla kannattajilla ei ole mitään aavistusta siitä, että heitä johdetaan vakavaan harhaoppiin. He tulevat hakemaan merkkejä ja ihmeitä toivoen, että he voivat tehdä suurempia ihmeitä kuin mitä Jeesus teki. Heidät hypnotisoivat puheet siitä, että he ovat osa Eliaan sukupolvea, joka tulee voittamaan pahuuden maan päällä ennen Kristuksen takaisintuloa. Valtavan harvat tulevat koskaan käsittämään, että se oppi Kristuksesta, jonka he ovat saaneet oppia, poikkeaa kirkon opetuksesta, jonka ovat hyväksyneet melkein kaikki kristityt ryhmät satojen vuosien aikana.

Voidaan korostaa, että Chalcedon – määritelmä (mikä korostaa sitä, että Jeesus on täysin Jumala ja täysin ihminen) on epäraamatullinen (mitä se ei ole). Mutta todistustaakka on niillä, jotka sen kieltävät. Ei voida ilman painavia syitä hylätä sitä oppia Kristuksesta, joka on ollut hallitseva vuosisatojen ajan. Sen tekemiseksi vaaditaan laajaa teologista työtä ja raamatullisia argumentteja, jotka on muodostettu vakuuttamaan konservatiiviset tutkijat. Sellaiseen työhön ei voi antautua ilman painavia syitä. Mutta Johnson tekee sen ja kieltää heppoisesti

Kristuksen jumaluuden ei paremmasta syystä kuin siitä, että hän uskoo niin tekemällä tulevan kristityille helpommaksi uskoa heidän voivan tehdä suurempia ihmeitä kuin Jeesus teki. Hän ei esitä tieteellisiä todisteita siitä, että hänen *kenosis* – oppinsa on raamatullinen. Miksi joku ottaisi hänet vakavasti? Surullista kyllä, tuhannet tekevät niin.

”Merkit ja ihmeet - teoria”

Tärkeämpää kuin mikään muu Johnsonille ja hänen kannattajilleen on merkkien ja ihmeiden esiintulo – mitä enemmän, sen parempi. Syy tähän on, että ne ovat tarpeellisia edellytyksiä odotetulle lopun ajan herätykselle, jonka tulee laittamaan alkuun ”Eliaan sukupolvi” eliittikristittyjä. Johnson sanoo:

> ”Meidän mandaattimme on yksinkertainen: kasvattaa sukupolvi, joka avoimesti voi osoittaa Jumalan raa’an voiman” (Johnson 27, 28)

Omistaa sellainen voima on se, mitä hän kutsuu ”autenttiseksi evankeliumiksi”, koska ”voimattomuus on anteeksiantamatonta” (Johnson: 27). Me olemme ongelma, hän korostaa, koska Jumala haluaa tehdä ihmeitä, mutta hän ei voi tehdä niin meidän kurjan ajattelumme takia. Ihmeet ovat valmiudessa tulla esiin valaistujen ihmisten toimesta, jotka tulevat tuntemaan salaisuuden. **Sillä tavoin meillä on New Age – määritelmä ihmeistä.** [8]

Osoittaaksemme sen, että yliluonnollinen Johnsonin teologiassa on jotain, jota voidaan oppia ja kontrolloida ihmisen toimesta (sillä tavoin siltä riistetään voimassaoleva yliluonnollinen status) voimme osoittaa, että hänellä on yliluonnollisten asioiden koulu. Sen nimi on ”the Bethel School of Supernatural Ministry” (9). Kun sitten yliluonnollista voi muka kontrolloida opittavissa olevin ja uudelleen tuotettaviin prosessein, ei se enää ole yliluonnollista vaan luonnollista. Siksi New Agessä on olemassa esimerkiksi kirja ”A Course in Miracles” (Kurssi yliluonnollisuudessa). Sellaisessa ajattelussa ei ole mitään aitoa yliluonnollista sen perusteella, että kaikki luonnollisessa on Jumalan hapattamaa (panteismi). Ajatellen hänen inhoaan tieteellistä tarkkuutta kohtaan, sillä tavoin Johnson ei luultavasti näe sisältöä hänen yliluonnollisten asioiden ”koulussaan” ”.

Jos on olemassa joku prosessi, jonka voi oppia tai uskonnollinen tila, jonka voi saavuttaa, jossa ihmiset voivat kutsua esiin ihmeitä mielensä mukaan, sellaiset ihmeet tulevat luonnollisiksi tapahtumiksi. Johnson korostaa:

> ”Voitelun tarkoituksena on tehdä yliluonnollinen luonnolliseksi” (Johnson 133)

Tämä kuulostaa aivan uuden maailman alulle, mutta se sisällyttää käsitteen ”yliluonnollisesta” panenteistisessä maailmankatsomuksessa raamatullisen sijaan. Raamatullinen käsite yliluonnollisesta vaatii teistisen käsityksen universumista, jossa Raamatun transsendenttinen (yliaistillinen, ylimaallinen, tuonpuoleinen) Jumala loi maailman tyhjästä, mutta jää toimijaksi luomakuntaansa kaitselmuksensa kautta. Jumala voi ja puuttuu ihmisten asioihin. Kristuksen työ on todella yliluonnolllinen. Kristus ei ollut mikään valaistu yksilö, joka opetti ja jakoi salaisuuksia, jotka toimisivat myös kenen tahansa muun kautta, joka on samalla tasolla valaistumisessa. Se käsitys Kristuksesta on New Agen käsitys. Kristuksen teot olivat todella yliluonnollisia, koska universumin Luoja oli historian näyttämöllä ja osoitti todellisen identiteettinsä. .

Jos yliluonnollisesta tulee ”luonnollista” kuten Johnson korostaa, niiden kautta, joilla on ylimääräinen voitelu, vaarantuu Kristuksen erikoisasema. Yliluonnollinen oli aina olemassa niiden saavutettavaksi, joilla on erityisiä kokemuksia ja tietoja siksi, että se ei oikeastaan olekaan yliluonnollista vaan osa luontoa.Sellaisessa maailmankatsomuksessa ihmeet eivät ole ihmeitä raamatullisesta näkökulmasta.

Kun Paavali puhui voimasta suhteessa evankeliumiin, hän puhui Jumalan voimasta pelastaa juutalaiset ja pakanat ristin kautta: ”*Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle*” (Roomalaiskirje 1:16). Paavali käyttää termiä ”voima” samalla tavalla 1. Korinttolaiskirjeessä: ”*Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima*” (1. Korinttolaiskirje 1:18). Jumalan voima ristin kautta pelastaa meidät Jumalan vihasta syntiä kohtaan. Väärät opettajat voivat tehdä merkkejä ja ihmeitä, mutta heillä ei ole mitään aitoa voimaa, kuten Paavali puhuu heistä. Arroganteilla opettajilla, jotka tulivat Korinttiin, oli tiedon sanoja (gnosis) ja viisautta (sofia), mutta heiltä puuttui Jumalan voima, joka pelastaa kadotetut syntiset (1. Korinttolaiskirje 4:19, 20).

Se mikä, todella on mennyt ohi Johnsonilta ja hänen kannattajiltaan, on että Raamattu ennustaa väärät merkit ja ihmeet aikakausien lopussa. Ei ole mitään ennustusta Raamatussa siitä, että Jumalalta tulleiden aitojen ihmeiden invaasio tulee tapahtumaan aikojen lopulla. Jeesus varoittaa esimerkiksi:

> ”Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin” (Matteus 24:24)

”Kristuksia” tarkoittaa luultavasti ”voideltuja”. Tulee olemaan sellaisia, jotka korostavat, että he ovat voideltuja jollain erityisellä tavalla, jotka tulevat tekemään suuria merkkejä ja ihmeitä. He ovat vääriä! Antikristus (jonka nimi ja rooli perustuu käsitteeseen ”voideltu”) tulee tekemään suuria merkkejä ja ihmeitä (2. Tessalonikalaiskirje 2:9). Paavali ennustaa myös harhaoppeja lopun aikoina 2. Timoteuskirjeessä luvussa 3.

Johnson jättää huomiotta mahdollisuuden sellaiseen harhaoppiin kutsumalla näitä merkkejä ”väärennöksiksi”(Johnson: 110). Sellaiset väärät merkit ja ihmeet, joista Raamattu varoittaa, eivät ole näppäriä maagisia temppuja vaan todellisia merkkejä, jotka viittaavat väärään sanomaan. Siten kyseessä on henkien erottaminen, että objektiivisesti arvioi opetuksen (1. Johanneksen kirja 4: 1 – 5), ei subjektiivisesti arvioiden näkyviä ihmeitä. Psyykkinen parantuminen voi olla todellista parantumista, mutta se ei ole Jumalasta. Se tiedetään, että se on väärää parantajan väärän opetuksen kautta. Jos sellainen väärä opettaja tuottaisi todellisen, verifioidun (todennetun) parantumisen, olisivat opetus ja opettaja edelleenkin vääriä.

Yhdistämällä merkit ja ihmeet väärään kristilogiaan, joka kieltää Kristuksen jumaluuden, on Johnson sijoittanut kannattajansa harhaopin keskukseen lopun aikoina. Ainoan ”Voidellun” (Jeesuksen Kristuksen, joka on ainutlaatuinen)sijaan on monta ”voideltua”, jotka luulotellusti voivat tehdä suurempia ihmeitä kuin Jeesus. Tämä tilanne on kuvattu Raamatussa: ”*Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaanatunut: siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.(*1. Johanneksen kirje 2:18) ”Antikristukset” tietysti kreikan kielessä korvaavat ”voidellut”. Raamatun mukaan kaikki kristityt ovat yhtä lailla Jumalan ”voitelemia”, ja vain Jeesus on erityisesti voideltu, ts. Messias (10). Eliittiryhmä erityisesti voideltuja, jotka muodostavat ”Eliaan sukupolven”, kuten Bill Johnsonin Myöhempi Sade (Latter Rain-) –teologia opettaa, pätevöityisivät antikristuksiksi.

Tämänsukuinen kysymys on, tekevätkö Johnson seuralaisineen todella suurempia tekoja kuin Jeesus vai eivät. Luukkaan evankeliumissa saamme nähdä, kuinka Jeesus tyynnytti meren, vapautti eniten demonien vallassa olleen miehen, jota voi kuvitella, paransi sairaat ja herätti kuolleet. Luukas korotti sitä, että Jeesuksella on valta luontoon, Saatanaan, sairauteen ja jopa kuoleman yli. Siten Jeesus on

universumin Herra ja hänen väittämänsä ovat tosia. Osoittaako joku Johnsonin ” Eliaan sukupolven eliitistä” suurempaa voimaa ja auktoriteettia kuin Jeesus teki Luukkaan evankeliumin kahdeksannessa luvussa? Hän luettelee joukon tyypillisiä manifestaatioita eräässä kappaleessa, jolle hän on antanut otsikon :” Kun Jumala värittää linjojen ulkopuolella”. Ne (manifestaatiot) sisältävät naurua, kultapölyä, joka tulee ei-mistään, öljyä, joka tulee ei-mistään, tuulta suljetussa huoneessa, esiintulevan pilven, tuoksuja, joita voi tuntea, jalokiviä, jotka tulevat esiin ja höyheniä, joita putoilee kokousten aikana (Johnson: 14:1) Kirjoituksissa ei ole mitään vastaavia esimerkkejä useimmista näistä, eikä mikään näistä ihmeistä ole niin perustavaa laatua kuin messiaaniset merkit Luukkaan evankeliumissa, luvussa 8.

Heissä, jotka seuraavat merkki- ja ihmeteoriaa, on erityislaatuista naiviiutta. Kerran me pidimme tavallisen pastorikokouksen. Yhteen näistä osallistui eräs pastori, joka aivan juuri oli saanut todistaa niin kutsuttua ”Toronton siunausta/ Toronto Blessing” (nauruherätykseksi sitä kutsuttiin). Hän kertoi, kuinka hän seisoi ruokajonossa ja yksi osallistujista alkoi kaakattaa kuin kalkkuna, sipsutteli ympäriinsä ja käytti kyynärpäitään kalkkunan siipinä. Pastori veti sen johtopäätöksen, että Jumala oli toiminnassa. Ei ole mitään riittävän hullua, että he, jotka ovat ihastuneet merkkeihin ja ihmeisiin, tulisivat kyseenalaistamaan tämän.. Merkit ja ihmeet, jotka seuraavat väärää kristologiaa, kuten Bill Johnsonin, eivät siten osoita suuren herätyksen olemassaoloa lopun aikoina. Sen sijaan ne osoittavat harhaopin olemassaolon lopun aikoina kuten Raamattu ennustaa.

Herravaltateologia

Johnsonin teologia sisältää sekoituksen monta problemaattista oppia meidän ajassamme. Yksi niistä on opetus ”herravallasta”, suosittua oppia Uskonliikkeessä. Idea on, että Saatana pystyi pakottamaan Eevaa ja Aatamia antamaan maailman ja auktoriteetin sen yli ja jättämään Jumalan ulkopuolelle miettimään tapaa saada se takaisin. Hänen suunnitelmansa oli, että Jeesus tulisi ja ottaisi sen takaisin Saatanalta (mikä on juuri sitä, mitä Uskonliikkeen opettajat sanovat tapahtuneen helvetissä Jeesuksen oletetun siellä vierailun aikana – jolloin Jeesus paini Saatanan kanssa ihmisenä eikä Jumalana). Jeesus sitten delegoi seurakunnalle, teorian mukaan, työn ottaa takaisin maan kontrolli Saatanalta ja asettaa se kirkon (seurakunnan) alaisuuteen. Johnson opettaa:

> ”Kaikesta, minkä Aatami omisti, mukaan lukien lainhuuto planeetasta sen vastaavana hallitsijana, tuli Saatanan saalista” (Johnson: 31)

Kuten muut hänen kaltaisensa, Johnson käyttää Saatanan tarjousta valtakunnista Jeesuksen kiusauksen aikana todisteena siitä, että Saatana, ei Jumala, omisti ”auktoriteetin avaimet” maahan (Johnson: 32). Jeesus otti takaisin ne ja antoi ne kirkolleen (seurakunnalleen) (Johnson 32). Todisteet siitä, että sen herravallan, jonka Aatamin sanotaan menettäneen, voimme löytää saavuttamalla ne ominaisuudet, joita Uskonliikkeen opettajat edustavat:

> ”Aatamin ja Eevan tehtävässä pakottaa maa tottelemaan ei heillä ollut mitään sairauksia, ei köyhyyttä eikä mitään syntiä. Nyt, kun meillä on uudelleen oikeus hänen alkuperäiseen tarkoitukseen, odottaisimmeko me sitten mitään vähempää?” (Johnson: 33).

Johnson tulkitsee Herran Rukousta, jossa pääasia on rukous Kristuksen paluusta, termein hänen ”valtakunta nyt/kingdom now” -teologiana:

> ”Tämä on kaiken rukouksen ensisijainen tavoite – jos se on olemassa taivaassa, pitää se vapauttaa maan päälle” (Johnson: 59)

Tämä tarkoittaa sitä, että ellei meillä ole ongelmatonta elämää, meillä on puutteita uskossamme, rukoilemme väärällä tavalla tai epäonnistumme ymmärtämään rooliamme herravallan omistajina. Johnson selittää:

> ”Sellainen invaasio saa olosuhteet muuttumaan linjaan taivaan kanssa” (Johnson: 59)

Tämä invaasio on hänen kirjansa nimenä.

Johnsonin ylitulkattu eskatologia tulkitsee tietoisuutta monissa kristityissä – niin kuin he ovat informoituja Raamatusta – ongelmana, joka tulee pysäyttämään herätyksen:

> ”Toiseksi suurin syy herätyksen lakkaamiseen (hengen sammuttamisen jälkeen, joka tulkitaan outojen manifestaatioiden kaikkena kyseenalaistamisena) on, kun Kirkko alkaa toivoa Herran paluuta sen sijaan, että tavoittelisi suurempaa läpimurtoa Suuressa Tehtävässä” (Johnson: 161)

Aikaisemmin Johnson oli tulkannut Suurta Tehtävää herravaltateologiansa termein (Johnson:32). Heistä, jotka ymmärtävät Herran rukouksen oikein. tulee ongelmakansaa, joka pysäyttää herätyksen. Herran paluun ikävöimistä vastustetaan Eskatologia Kristuksen lähellä olevasta paluusta korvataan lopun aikojen opilla herravallasta, valtakunta nyt/ kingdom now –opilla, missä ymmärretään käsitteen ”maranata” olevan uhka herätykselle.

Vedenpaisumuksen verran harhaoppia

Tieteellisen tarkkuuden ja tarkan exegeesin hylkääminen, Johnsonin tapauksessa, johtaa sinne, minne se on aina johtanut: erilaisiin teologisiin harhaoppeihin. Niitä (harhoja) on monta ja ne veisivät aivan liian paljon aikaa käsitellä yksityiskohtaisesti, mutta ne tarvitsee kohdata. Sen teen lyhyesti tässä osuudessa.

Gnostisismi
Gnostisismi oli hyvin vanha harhaoppi, joka väitti, että materiaalinen maailma oli paha ja henkimaailma oli hyvä. Johnson sanoo:

> ”Usko on avain näkymättömän maailman ylivoimaisen luonteen löytämisessä” (Johnson: 43)

Totuus on se, että molemmat valtakunnat, näkyvä ja näkymätön, sisältävät sekä hyvää että pahaa. Molemmat ovat Jumalan luomia eikä kumpikaan ole synnynnäisesti toisen yläpuolella. Kun Raamattu puhuu sellaisesta, jota kukaan ei ole vielä nähnyt, se käsittää sellaista kuin tulevien lupausten toteutumista eikä ole rajoitettu ontologisiin (oppiin olevaisista) ”valtakuntiin” kuten materiaalinen ja hengellinen. Johnson korostaa, että käytettävissä on potentiaalia nähtävänä luulotellusti ylivoimaisessa henkimaailmassa:

> ”Monet meistä ovat ajatelleet, että kyky nähdä hengen maailmaan on pikemminkin tulos erityisestä lahjasta kuin käyttämättömästä potentiaalista jokaisessa” (Johnson 43)

Hän käyttää väärin Heprealaiskirjeen lukua 11, jaetta 1 opettaakseen gnostista ymmärtämystä valtakunnista:

> ”Näkymätön on luonnollista korkeammalla... Koska näkymätön on luonnollisen yläpuolella, on usko ankkuroitunut näkymättömään”

(Johnson 45)

Mutta Heprealaiskirjeessä luvussa 11on se, mitä patriarkat eivät olleet nähneet: tulevaa Jumalan lupausten täyttymistä, eivät vain taivaallisia realiteetteja (vaikka nekin on otettu lukuun). Näkymättömässä maailmassa on paljon pahaa, joten Johnsonin gnostiset opit eivät ole sitä, mitä Raamatun kirjoittajilla oli ajatuksissa.

Elitismi

Raamattu puhuu sen tarpeellisuudesta, että jokainen jäsen Kristuksen ruumiissa lasketaan tärkeäksi ja tarpeelliseksi, mikä lahja nyt itsekullakin sitten on (1. Korinttolaiskirje 12:14 -25). Mutta toistamiseen puhuu eliittiryhmästä kristittyjä, jotka tulevat olemaan suurempia kuin kaikki muut ryhmät kirkkohistoriassa.

Tietenkin he ovat sidoksissa Johnsonin liikkeeseen ja muihin, jotka sisäistävät Myöhempi Sade -harhaopin (International House Of Prayer, IHOP, Kansainvälinen rukouksen talo, Kansas Cityssä on yksi esimerkki).Yksi esimerkki:

> ”Paljon siitä vastustuksesta, joka on herätystä vastaan, tulee niistä kristityistä, joita sielu johtaa. Apostoli Paavali kutsuu heitä lihallisiksi” (Johnson: 47)

Hän menee eteenpäin ja väittää, että henki (ilman isoa alkukirjainta käännöksessä, kuvaten ihmisen henkeä), joka vaikuttaa mieleen, luo aitoa opetusta. Hänen oppinsa muistuttavat Watchman Neen oppia, hänen, jonka opetus vavahdutti minua varhain kristityssä elämässäni. Paavali ei opeta, että sielu on ongelmallinen ja että ihmisen henki on hyvä. Ne herätyssaarnaajat, joilla on aito valaistus seurata henkeään sielunsa sijaan, ovat tietysti niitä, jotka kuuntelevat Johnsonia ja muita sellaisia opettajia. He ovat eliittiä, ja loput meistä jätetään yrittämään ymmärtää Raamattua. Vain joillain harvoilla on aitoa kirkkautta:

> ”Hän elää kaikissa uskovissa, mutta hänen läsnäolonsa tulee lepäämään vain joidenkin harvojen päällä” (Johnson: 149)

Valaistut ovat osa ”Eliaan sukupolvi” (Uusi järjestys Myöhempi Sade-terminologiassa/New Order of the Latter Rain terminology):

> ”Mutta ei nouse mitään taistelua, kun sellaiset vääristelyt kohoavat tätä Eliaan sukupolvea vastaan, joka tulee olemaan vaatetettu taivaallisella voimalla inhimillisen ajattelun Karmelin vuorella” (Johnson: 150)

Hans attack på förnuftet är oförminskad.

Hänen hyökkäyksensä järkeä kohtaan eivät vähene.

Fideismi
Monet näistä harhaopeista ovat läheistä sukua. Fideismi on vakaumus siitä, että usko toimii riippumatta järjestä eikä tarvitse mitään rationaalista todistetta voimassaolostaan. Fideismi ilmenee tässä väittämässä:

> ”Kun me *opimme tuntemaan* sen tien [uskon kautta], avaamme itsemme todellisessa uskossa kasvamiselle, koska usko ei vaadi järkeä toimiakseen” (Johnson: 47)

Jälleen kerran hän käyttää väärin käsitettä Heprealaiskirjeestä, luvusta 11. Aabraham tarvitsi ymmärtää Jumalan lupaukset uskoakseen niihin. Usko ei ole vapaa yhteydestä rationaaliseen sisältöön kirjoituksissa sillä tavoin kuin se on Johnsonin fideistisessä teologiassa.

Pietismi.

Johnson osoittaa samoja pietistisiä tendenssejä kuten monet tämän päivän evankeelisessa maailmassa. Hän varoittaa ”voimakokouksten” puuttumisesta ja pelosta kokemuksia kohtaan, jotka voivat johtaa meidät pois Kirjoituksista. Sitten hän sanoo:

> ”Mutta on epäoikeudenmukaista sallia pelon estää meitä metsästämästä syvempää kokemusta Jumalasta!” (Johnson: 92)

Hän varoittaa:

> ”Jumala on suurempi kuin Kirjansa” (Johnson: 92)

Ilmeinen sisältö on, että meillä täytyy olla Raamatun ulkpuolisia kokemuksia, ettemme eläisi vähempinä (vähempiarvoisina?) kristittyinä, joita pelko hallitsee. Pietistit luottavat aina korkeamman laatuisiin kokemuksiinsa vahvistaakseen kristillisen kokeneisuutensa. [11]

Johtopäätös

Taivaallinen invaasio, jota edistetään kirjan *When Heaven Invades Earth/ Kun Taivaan Valtakunta Tunkeutuu Esiin* on todellisuudessa teologisen harhaopin

invaasio. Johnson sanoo, ettei ole mitään sairautta tai köyhyyttä taivaassa, mikä on totta. Mutta taivaassa ei myöskään ole mitään väärää tai harhaoppia. Johnsonin potpurri harhaoppeja on hämäävää laajuudessaan. Hänen tapauksensa on klassinen tapaus innosta yhtä asiaa kohtaan erotettuna teologisesta totuudesta..Hänen ajattelussaan liitetään yhteen into merkkejä ja ihmeitä kohtaan (sitä seuraavan lopun aikojen herätyksen kanssa) kaikkiin mahdollisiin teologisiin harhaoppeihin, mukaan lukien hänen harhaisen kristologiansa.

Johtopäätökseni ei ole liioitellun ankara: se, että tämä liike oikeastaan ei ole taivaasta, kuten korostetaan sen olevan. Monet nuoret ihmiset tehdään kohteiksi ja sen pettämiksi. Mahtavat kokemukset kristityssä miljöössä muodostavat voimakkaan eliksiirin, joka verhoaa teologisen ymmärtämyksen. Tiedän, sillä ollessani nuorai, minut vedettiin mukaan vastaavanlaiseen liikkeeseen, joka perustui kokemuksiin, joiden annoin ajaa terveen raamatullisen tulkinnan läpi. Kiitos ja ylistys, että Jumala pelasti minut siitä ja johti, Kirjoitusten kautta, aitoon evankeliumiin. Kunpa monet, jotka ovat jääneet kiinni kynsistään väärään herätykseen, armahdettaisiin samalla tavoin kuin minut.

Viitteet:

[1] Bill Johnson, *When Heaven Invades Earth – A Practical Guide to a Life of Miracles*, (Shippensburg, PA: Destiny Image, 2003) 150.

[2] Katso Critical Issues Commentary issue 103 keskusteluun Myöhempien päivien- apostoleista, Myöhempi Sade –liikkeestä ja heidän väärinymmärryksestään ”Eliaan komppaniasta”, joka tulee esiin voittamaan Jumalan viholliset .

[3] Katso Critical Issues Commentary issue 16 täydelliseen keskusteluun 2 Korinttolaiskirjeen jakeesta 3:6 ja sen tavallisesta väärinkäytöstä seurakunnassa.

[4] Katso Critical Issues Commentary issue 65 kontekstuaalilseen ja exegeettiseen analyysiin, joka osoittaa vastatodistuksen tälle Johanneksen 14:12 jakeen väärintulkinnalle [5] Tämä määritelmä voidaan lukea tästä.

[5] Tämä määritelmä voidaan lukea tästä: http://www.twincityfellowship.com/special/definition_of_chalcedon.pdf

[6] R C Sproul: How Could Jesus be Both Divine and Human.

[7] Kuten yllä.

[8] Katso Critical Issues Commentary issue 23, “New Age Miracles.”

[9] Katso http://www.ibethel.org/site/school-of-ministry.

[10] Katso Critical Issues Commentary issue 63, “Antichrists and The Antichrist.”

[11] Katso Critical Issues Commentary Issue 101, “How Pietism Deceives Christians.”

Käännös suomeksi/Översättning till finska Sylvi Hänninen